

Jestem odchrzczony

Autor tekstu: **Agnieszka Zakrzewicz**

Batalia Gianniego C. z Treviso o to, by w rejestrze jego parafii, w księdze chrztów zostało odnotowane, że nie jest on już katolikiem, trwała długo.

We Włoszech od 1999 roku stowarzyszenie UAAR (Unia Ateistów i Agnostyków Racjonalistów) rozpoczęło kampanię „sbattezzarsi” (odchrzcić się), mającą odpowiedzieć na arogancję włoskiej hierarchii kościelnej i Watykanu, głoszących publicznie, że w tym kraju jest 99% katolików. Setki osób wystąpiły o „odchrzczenie się”.

Trzydziestoletni Gianni C. z Treviso, tak jak wielu członków UAAR, wysłał do swojego proboszcza list polecony z życzeniem, aby w rejestrze parafialnym została zrobiona adnotacja, że podjął on decyzję o zrezygowaniu z sakramentu chrztu świętego, zgodnie z ustawą nr 675 z dnia 31.12.1996 roku, o ochronie danych personalnych. Pomimo obowiązku odpowiedzi na list w ciągu 5 dni, proboszcz parafii milczał. W końcu napisał, że wykreślenie go z księgi chrztów jest niemożliwe, gdyż został ochrzczony i tego faktu nie można zmienić. Wtedy włoski ateista zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich — Gianniego Rodota. Specjalna komisja obradowała dwa razy i wynikiem był dokument wydany 17.9.1999 r., stwierdzający oficjalnie, że każdy obywatel włoski ma prawo zostać „odchrzczony” i musi to być odnotowane w rejestrze parafialnym.

Dokument Rzecznika wywołał wielką polemikę, w drugim po Polsce, najbardziej katolickim kraju Europy. Dyskusje w mass mediach, presje Episkopatu i Watykanu na polityków oraz na opinię publiczną, a także proces jaki proboszcz Mario Manente wytoczył przeciwko Rzecznikowi Praw Obywatelskich - trwały kilka miesięcy. W końcu, 26 maja 2000 r., trybunał cywilny w Padwie osądził, że Kościół ma obowiązek przyjąć i odnotować oficjalnie rezygnację z chrztu, i co za tym idzie potwierdzić fakt, że nie podlega się już Kościołowi Katolickiemu. Dopiero 21 listopada 2002 roku Włoska Konferencja Episkopatu uznała oficjalnie dokument Rzecznika Praw Obywatelskich i przyznała, informując o tym wszystkie parafie, że każdy wierny ma prawo rozmyślić się i podziękować...

Mimo tego, Gianni C. z Treviso nie otrzymał nadal oficjalnego listu od proboszcza Manente, potwierdzającego, że został odchrzczony. Ku jego zaskoczeniu przyszło wezwanie do sądu, bo ksiądz wraz z trzema znanymi adwokatami postanowił procesować się przeciwko swojemu parafianinowi, by udowodnić, że raz ochrzczony chrześcijanin jest poddany Kościoła na zawsze. 12 lutego 2003 roku, miała odbyć się rozprawa w Wenecji, ale powodowie nie stawili się w Trybunale. Proboszcz został zatrzymany przez Włoską Komisję Episkopatu, która zrozumiała, że batalii rozpoczętej przez Unię Ateistów i Agnostyków Racjonalistów, nie wygra.

Długo oczekiwane potwierdzenie o „odchrzczeniu” wreszcie nadeszło, w liście było również napisane: nie będzie mógł być ojcem chrzestnym, nie może przyjmować sakramentów i przede wszystkim nie ma prawa do pochówku zgodnie z obrzędkiem katolickim.

*

W [katolicyzmie](#) Chrzest święty to [sakrament](#) inicjacji i ponownych narodzin. Przyjęcie chrztu oznacza, że człowiek staje się chrześcijaninem i może przyjmować inne sakramenty. Obrzęd udzielany jest przez polanie głowy wodą i wypowiedzenie słów: *Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*. W przypadku zagrożenia życia wystarczy, aby uczyniła to jakakolwiek osoba, nawet niewierząca, ale zwykle chrzest jest udzielany przez księdza podczas [mszy](#). Kościół chrzci dzieci, jeżeli rodzice zobowiązują się wychowywać je w wierze katolickiej (jeżeli będzie to niemożliwe ten obowiązek spada na rodziców chrzestnych). [Biblia](#) jednak zarówno w [Starym](#) jak i Nowym Testamencie nie zawiera nakazu chrztu niemowląt czy dzieci. Obrzęd ten został określony w III w n.e. Według Nowego Testamentu, [Jezus Chrystus](#) podjął decyzję o chrzcie sam w wieku około 30 lat — pełnej dojrzałości. Osobiście nikogo nie ochrzcił. Kościół chrzci już małe dzieci, ponieważ zgodnie z jego doktryną chrzest zmazuje grzech pierwotny, który wyklucza możliwość zbawienia duszy i wstąpienia do Raju. Jest dopuszczalny chrzest przymusowy, jaki Kościół często stosował w stosunku do pogan, Żydów lub innych innowierców. Kodeks kanoniczny z 868 roku, ustanawia, że dziecko w obliczu śmierci ma być ochrzczone nawet wbrew woli rodziców innowierców. (Na podstawie Wikipedii)

Dlaczego warto się odchrzcić

Dla włoskiej organizacji — Unii Ateistów, Agnostyków i Racjonalistów — nie jest to jedynie zwykły protest przeciwko dogmatom związanym z sakramentem chrztu. Jest to działanie demokratyczne. Niestety Kościół Katolicki kolonizuje życie prywatne i depcze prawa obywateli, którzy katolikami nie są. Warto pomyśleć o mniejszych wiejskich parafiach lub o parafiach w dużych skupiskach ludzkich jak osiedla mieszkalne, gdy chodzi na przykład o wizyty w domach podczas kołedy i przypominanie o obowiązkach religijnych, lub o zbyt głośne bicie dzwonów kościelnych. W takich skupiskach najczęściej tworzy się tendencja do dyskryminacji tych, którzy w niedzielę do kościoła nie chodzą i to jest antydemokratyczne.

Dobrowolne i oficjalne odłączenie się od religijnej wspólnoty katolickiej i mówienie „ja nie jestem katolikiem”, ma swoje konsekwencje na wielu płaszczyznach. Przede wszystkim jest się wyłączonym ze wszystkich sakramentów, nie można być chrzestnym lub chrzestną, nie można brać ślubu kościelnego i nie można liczyć na pochówek katolicki, jeżeli człowiek nie nawróci się na łożu śmierci. Oznacza to jednak, że nikt nie będzie mógł pochować naszego ciała inaczej niż zgodnie z naszą wolą (wiele osób chce zostać poddanych kremacji) i oznacza, że nikt z rodziny nie będzie mógł nawrócić nas na łożu śmierci. Niestety jako ochrzczeni stanowimy część katolickiej wspólnoty religijnej, która jest rządzona przez hierarchię eklezjastyczną. Jeżeli jakiś ksiądz wyzwie nas publicznie od grzeszników, będzie nam trudniej wygrać z nim w sądzie proces o zniesławienie.

Powstanie stowarzyszeń, mających na celu demokratyczną batalię „odchrzczenia się” i kolektywne wymazywanie z rejestru owieczek pana Boga, jest fenomenem nie tylko włoskim. Miało ono miejsce już w Belgii i Francji, poczynając od końca lat 80-tych. We Francji prawo gwarantuje, że obywatel może poprosić o certyfikat wypisania się z Kościoła Katolickiego, bez podania żadnego uzasadnienia. Biskupom grożą kary za nie odhaczanie w rejestrze dusz, katolików odchrzczonych. W Niemczech na mocy ustaw z 1919 roku, członkowie wspólnot religijnych płacą podatek na utrzymanie własnego kościoła. Nie płacenie podatku jest równe z odstąpieniem od sakramentu chrztu. Można dobrowolnie wystąpić z kościoła już w wieku 15 lat.

Agnieszka Zakrzewicz

Dziennikarka i krytyk sztuki. W Polsce pisze m.in. dla "Polityki", "Przeglądu", "Trybuny", "Art&Business", "Nie", "Faktów i Mitów". Od 1994 r. mieszka w Rzymie. Prowadzi serwis [Bez Granic](#).

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 26-09-2006)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5040) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5040>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie

prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl